

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

28 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Sarsaman Grigore în numele inculpatului Popescu Gheorghe și de către partea vătămată Bîrcă Ștefan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Xxxx din 23 august 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Popescu Gheorghe Xxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.12.2016 – 23.08.2017;

Instanța de apel: 19.10.2017 – 13.03.2018;

Instanța de recurs: 17.07.2018 – 06.11.2018;

Instanța de apel: 06.12.2018 - 20.03.2019;

Instanța de recurs: 31.05.2019 - 28.01.2020.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 23 august 2017, Popescu Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin. (2) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

De la inculpat s-a dispus încasarea în beneficiul părții vătămate Bîrcă Ștefan prejudiciul material de 57 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 600 lei și prejudiciul moral în mărime de 1 000 lei.

S-a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 39,95 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a constatat că Popescu Gheorghe la data de 12 februarie 2016, aproximativ la orele 12⁰⁰, aflându-se în biroul de serviciu al primarului s. Xxxx, r-nul Xxxx, Bîrcă Ștefan, care, conform art.123 Cod penal, este persoană cu funcție de răspundere, nefiind de acord cu acțiunile acestuia în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu, în raport cu gestionarea terenului administrației publice locale, având scopul de a schimba atitudinea primarului referitor la faptul că a curmat folosirea abuzivă a terenului public de către agresor, a inițiat un conflict cu primarul în cadrul căruia l-a amenințat cu moartea și a aplicat violență periculoasă pentru sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii în regiunea capului și cu piciorul în regiunea spatelui, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală, leziuni corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Partea vătămată Bîrcă Ștefan, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie excluse dispozițiile art. 90 Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile, argumentând că la individualizarea executării pedepsei instanța de fond a ignorat datele ce caracterizează personalitatea inculpatului. Consideră că în speță acțiunea civilă urma a fi integral admisă.

3.2. Avocatul Sarsaman Grigore, care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele motive:

- instanța de fond nu a dat o apreciere cuvenită raportului de constatare medico-legală nr.50 din 17.02.2016, prin care se confirmă că inculpatului i-au fost cauzate vătămări corporale în rezultatul agresiunii fizice din partea părții vătămate, iar inculpatul a fost nevoit să opună rezistență pentru a se apăra;
- declarațiile martorilor Tăbîrță I. și Sîrbu G. nu urmau a fi luate în considerație, deoarece acestea nu sunt relevante, or, dâșii nu au fost martori oculari ai incidentului și cunosc despre conflict din spusele părții vătămate;
- în calitate de probe se rețin declarațiile contradictorii ale inculpatului și ale părții vătămate, precum și raportul de expertiză medico-legală din 10.05.2016 a lui Bîrcă Ștefan și raportul de constatare medico-legală nr.50 din 17.02.2016, în privința inculpatului, în ambele fiind indicat același grad de vătămări corporale;
- versiunea apărării nu a fost combătută prin probe incontestabile;
- prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 04.04.2016, a fost sancționat pentru aceleași fapte în baza art.78 Cod contravențional cu amendă - 1 000 lei, sancțiunea aplicată fiind executată, astfel, fiind incidente prevederile art.4 din Protocolul nr.7 la CEDO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care,

Popescu Gheorghe a fost recunoscut vinovat în baza art.349 alin.(2) lit. a) Cod penal și condamnat la 4 ani închisoare, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Cheltuielile judiciare în sumă de 39,95 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale au fost trecute în contul statului.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că nu există temei de a da o nouă apreciere probelor, concluziile instanței de fond privind condamnarea inculpatului fiind motivate temeinic și legal, vinovăția acestuia fiind dovedită pe deplin, faptele lui întrunind elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La fel, instanța de apel a mai relevat că procesul contravențional în privința inculpatului pornit în baza art.78 Cod contravențional nu s-a încheiat cu o hotărâre în privința acestuia.

Soluționând chestiunea referitoare la categoria, termenul și modul de executare a pedepsei Colegiul a conchis că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal.

În continuare instanța de apel a menționat că, prima instanță neîntemeiat a încasat din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate cheltuielile pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară, această soluție nefiind argumentată din punct de vedere al legalității, iar cheltuielile respective urmează a fi trecute în contul statului.

Argumentele părții vătămate cu privire la încasarea prejudiciului moral din contul inculpatului au fost respinse ca nefondate.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul Sarsaman Grigore în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată argumentând următoarele:

- concluzia instanței de apel precum că, afirmația inculpatului referitor la cauzarea leziunilor corporale, susținută prin raportul de constatare medico-legală nr.50 din 17.02.2016, nu și-a găsit confirmare, este eronată. Or, acesta este un mijloc de probă care nu a fost apreciat în coroborare cu celelalte probe administrate, contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală;

- prezența leziunilor corporale la inculpat, de același grad ca și ale părții vătămate, precum și producerea lor în aceleași circumstanțe, nu au fost combătută prin probele administrate, ce condiționează formarea dubiilor în probarea învinuirii, care urmează a fi tratate în favoarea inculpatului, conform prevederilor art.8 alin.(3) Cod de procedură penală.

- argumentul apărării precum că inculpatul a fost primul agresat de către partea vătămată nu a fost combătut;

- conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 04.04.2016, Popescu Gheorghe a fost sancționat în baza art.78 Cod contravențional cu amendă - 1 000 lei,

sanctiunea aplicată fiind executată, astfel, fiind incidente prevederile art.4 din Protocolul nr.7 la CEDO;

- instanța de apel, stabilindu-i inculpatului o perioadă de probațiune mai mare, nu a motivat necesitatea prelungirii termenului suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și riscurile neatingerii scopului pedepsei de reeducare și corectare, inclusiv contrar prevederilor ar.art.409-411 Cod de procedură penală;

- prin probele administrate nu a fost confirmată vinovăția inculpatului, acesta urmând a fi achitat.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2018, recursul ordinar a fost admis, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

6.1 În argumentarea deciziei adoptate instanța de recurs a constatat că, judecând cauza instanța de apel nu a verificat probele în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de apărare, în special asupra raportului de expertiză medico-legală din 10.05.2016, a părții vătămate și raportului de constatare medico-legală nr.50 din 17.02.2016, privind inculpatul, precum și asupra dublei condamnări invocate de apelant, or, conform materialelor din dosar, inculpatul a fost sancționat contravențional, în opinia apărării pentru aceeași faptă, prin decizia agentului constator din 04.04.2016, în baza art.78 alin.(3) Cod contravențional la amendă în mărime de 50 unități convenționale, care a și fost achitată potrivit facturii anexate (f.d.70, 87).

De asemenea, Colegiul penal lărgit a menționat că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d.48-50, 67, 93, 222, 223 vol. 1; nu a apreciat fiecare probă separat, în special rapoartele medico-legale anexate la dosar (f.d.83, 130), din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, nefiind clar care probe au fost puse la baza soluției de condamnare și care au fost respinse.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

7.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(2) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului considerând că acestea nu corespund realității și au fost făcute cu scopul de a se eschiva de răspundere penală, or, argumentele acestuia precum că nu a aplicat violență asupra părții vătămate și nu l-a amenințat cu moartea se combat prin raportul de expertiză medico-legală din

10.05.2016, prin care s-a stabilit că lui Bîrcă Ștefan i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de contuzie cerebrală minoră, edem pe cap și escortații la antebraț, care se califică ca vătămări corporale ușoare.

La fel, instanța de apel a respins argumentul inculpatului precum că el ar fi fost victimă, deoarece acesta se combate prin declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați.

În concluzie instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.349 alin. (2) lit. a) Cod penal, iar pedeapsa stabilită este proporțională și echitabilă în raport cu gravitatea faptei comise și cu consecințele survenite.

Cu referire la argumentele părții vătămate privind necesitatea majorării cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel a reținut că aceste solicitări sunt neîntemeiate, or, prejudicial pretins de pățimit în sumă de 100 000 lei este exagerat. Astfel, instanța de apel a apreciat că instanța de fond just a conchis că prejudicial moral în sumă de 1 000 lei este rezonabil și suficient pentru a repara prejudiciul suferit de către Bîrcă Ștefan.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

8.1 Partea vătămată Bîrcă Ștefan, care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului recurentul a invocat următoarele motive:

- dispozitivul deciziei este expus neclar, or, inițial instanța expune „*menține fără modificări*”, după care indică „*casează sentința contestată*”. Astfel nu este clar în ce parte instanța a dispus că sentința urmează a fi casată;

- pedeapsa stabilită este inequitabilă și neproporțională gravității faptei comise, care face parte din categoria celor grave, precum și personalității inculpatului care se caracterizează negativ, fiind o persoană agresivă care deseori intră în conflict cu rudele apropiate precum și cu consătenii, or, acesta de mai multe ori a fost sancționat contravențional. Modul de executare a pedepsei stabilit în speță nu va atinge scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal;

- argumentarea instanței de apel vis-a-vis de motivele invocate de către partea vătămată privind cuantumului prejudiciului moral este vagă și neclară, nefiind luate în considerație circumstanțele în care a fost săvârșită fapta, astfel acțiunile inculpatului au avut loc în biroul de serviciu, iar inculpatul a acționat demonstrativ dorind astfel să provoace indignarea tuturor, acțiunile acestuia fiind ghidate de dorința de a se impune, de a-și exprima sentimentul de desconsiderare și superioritate. Prin acțiunile sale Popescu Gheorghe a manifestat o lipsă totală de respect față de Bîrcă Ștefan ca sătean și primar, încălcând regulile de conviețuire socială în mod demonstrativ.

8.2 Avocatul Sarsaman Grigore în numele inculpatului, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În argumentarea recursului s-au invocat următoarele motive:

- instanța de apel a ignorat indicațiile date de către instanța de recurs și nu s-a pronunțat asupra argumentului apărării referitor la faptul că conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 04.04.2016, Popescu Gheorghe a fost sancționat în baza art.78 Cod contravențional cu amendă în mărime de 1 000 lei, sancțiunea aplicată fiind executată, astfel, fiind condamnat repetat pentru aceeași faptă au fost încălcate prevederile art.4 din Protocolul nr.7 la CEDO și art.22 Cod de procedură penală;

- raportul de expertiză medico-legală nr.50 din 17.02.2016, eronat a fost apreciat, or, acesta confirmă prezența vătămărilor corporale la inculpat;

- în speță nu a fost combătută versiunea apărării care a invocat că Popescu Gheorghe a fost agresat de către Bîrcă Ștefan și acesta a fost silit să se apere.

9. Pe marginea recursului declarat de către avocatul Sarsaman Grigore în numele inculpatului, partea vătămată Bîrcă Ștefan a depus referință, prin care a solicitat respingerea acestuia, ca inadmisibil, pe motiv că temeiurile invocate de către recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală

10. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate în instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată *să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Învederând norma enunțată mai sus, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Așadar, verificând criticile expuse de către recurenți în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sânt întemeiate, or, s-a stabilit, că adoptând soluția enunțată, instanța de apel, contrar prevederilor art.101, 414 Cod procedură penală, fără verificarea probelor, cercetate în instanța de fond, selectiv, a dat apreciere unor probe, care au fost puse la baza sentinței de condamnare, ignorând să se expună asupra probelor prezentate de către partea apărării și nu a examinat cauza obiectiv, sub toate aspectele.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel face trimitere la probele din dosar și anume: declarațiile părții vătămate Bîrcă Ștefan, a martorilor Tăbîrța Inga, Sîrbu Gheorghe, inclusiv materialele cauzei și anume: raportul de expertiza medico-legală din 10.05.2016 (f.d.83, vol. 1); înștiințarea telefonică, înregistrată în Registrul de evidență a informațiilor referitoare la infracțiuni (f.d.23, v.1); cererea lui Bîrcă Ștefan din 12.02.2016 (f.d.171, v.1), concluzionând că materialul probator prezentat de procuror, confirmă vinovăția inculpatului, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat, sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludentei și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării acestora.

Se reține, că instanța de apel, contrar prevederilor normelor enunțate, fără a-și argumenta detaliat soluția a reținut că: *„întreaga sistemă de probe examinate ... și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 CPP, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul Popescu Gheorghe a comis faptă prevăzută de art.349 alin.(2) lit. a) Cod Penal - aplicarea violenței periculoase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul schimbării caracterului activității de serviciu în interesul celui care aplică violența,,.*

Prin urmare, Colegiul penal lărgit reține că, deși instanța de apel face referire la prevederile art.101 Cod de procedură penală, considerând că probele acumulate la dosar dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii încriminate, totuși instanța de apel nu a desfășurat în cuprinsul deciziei adoptate care sunt acele probe care i-au format convingerea pentru pronunțarea unei asemenea soluții, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La caz, Colegiul penal lărgit menționează că, conform jurisprudenței CtEDO, instanțele de judecată sânt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de vinovăția inculpatului cu adoptarea unor soluții motivate, or, lipsa acestora atestă o încălcare a dreptului la un proces echitabil. CtEDO a reiterat în acest sens că „(...) *în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil.*” (cauza *Hiro Balani c. Spaniei, Ruis Toriho c. Spaniei, Popov nr. 2 c. Moldovei, Albina c. României etc*).

În acest sens, Colegiul penal lărgit reiterează că, obligația instanței de a-și motiva hotărârea, face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*).

Subsecvent, Colegiul penal lărgit relevă că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2018, decizia instanței de apel din 13 martie 2018, a fost casată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că instanța nu a îndeplinit cerințele statuate în art.art.101, 414 Cod de procedură penală, indicând că la rejudecare, instanța urmează să țină cont de prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată faptul ignorării prevederilor art.436 alin.(2) Cod de procedură penală de către instanța de apel, care stipulează, că „, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului”.

Reieșind din faptul neschimbării situației faptice la momentul rejudecării cauzei, instanța de apel a neglijat indicațiile specificate de către instanța de recurs și nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință neîntemeiată legal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel în mod repetat nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de apărare și repetate în recursul ordinar, în special nu s-a expus asupra raportului de constatare medică-legală

nr.50 din 17.02.2016, prin care s-ar atesta la Popescu Gheorghe leziuni corporale. Faptul existenței la Popescu Gheorghe a leziunilor corporale de același grad ca și la partea vătămată, precum și producerea acestora în alte circumstanțe nu au fost combătute prin ansamblu de probe administrate în cauza penală.

La fel, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor apărării privind dubla condamnare a inculpatului Popescu Gheorghe, or, potrivit celor invocate de către partea apărării, inculpatul a fost sancționat contravențional, pentru aceeași faptă, prin decizia agentului constatator din 04.04.2016, în baza art.78 alin.(3) Cod contravențional cu amendă în mărime de 50 unități convenționale, care a și fost achitată potrivit facturii anexate (f.d.86, 87), invocând astfel încălcarea prevederilor din art.7 alin.(2) Cod penal, potrivit căruia *„nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă”*.

Instanța de apel nu a combătut nici argumentele apărării precum că Popescu Gheorghe a fost primul agresat de către partea vătămată Bîrcă Ștefan, dat fiind faptul că Popescu Gheorghe a intrat în biroul primarului pentru a clarifica cauzele de creare a obstacolelor în accesul liber către gospodăria sa, fapt confirmat în opinia apărării prin hotărârea Judecătoriai Orhei sediul Telenești din 18 octombrie 2018, și anexată la materialele cauzei.

De asemenea, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, în special rapoartele medico-legale anexate la dosar (f.d.83, 230), din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, nefiind clar care probe au fost puse la baza soluției de condamnare și care au fost respinse.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, argumentele recurențelor sunt întemeiate, decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual - penale asupra motivelor esențiale invocate în apelul apelanților, nominalizate și în prezenta decizie; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate; să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să analizeze la modul convenit prezenta sau lipsa elementelor infracțiunii imputate; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și ținând cont de motivele casării

deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Sarsaman Grigore în numele inculpatului Popescu Gheorghe și de către partea vătămată Bîrcă Ștefan, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Popescu Gheorghe Xxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 27 februarie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico